

jeho výkon práva rybolovu v onom úseku co do pravosti a poctivosti držby tohoto práva docela jinak, než jak byl posuzován v původním sporu. Může mít tedy onen smír a listina o něm nalezená význam i pro otázku v y d r ž e n í sporného rybolovu, neboť může ho býti užito k posílení důkazu o vydržení práva k výhradnému rybolovu žalující obcí a bylo by mohlo přednesení této nové skutkové okolnosti (smíru) a užití důkazu o ní (protokolu ze dne 25. října 1888) způsobiti pro žalující obec příznivější rozhodnutí věci hlavní, což je právě podmínkou obnovy podle § 530 č. 7 c. ř. s. To, že právní zástupce žalující obce uvedl při ústním jednání dne 5. října 1933, že žalující obec vyvozuje své právo výhradného rybolovu ve sporném úseku Z. potoka z ustanovení odst. 7 smíru ze dne 25. října 1888, nic na věci nemění, neboť jednak bylo to předneseno až teprve v řízení, které následovalo po povolení obnovy prvním soudem, jednak není tím řečeno, že obec upouští od původního žalobního důvodu, totiž vydržení. Právem proto první soud obnovu řízení povolil a bylo tedy tuto část jeho rozhodnutí obnoviti. Poněvadž však odvolací soud, zamítнув návrh na obnovu, nezabýval se dovolacími důvody žalované obce, týkajícími se druhé části rozsudkového výroku prvního soudu, kterou bylo žalobě v původním sporu vyhověno, musí tak učiniti nyní, ježto první soud spojil podle § 540 c. ř. s. jednání a rozhodnutí o přípustnosti obnovy s jednáním ve věci hlavní.

Čís. 16108.

Provozovatel autobusu neodpovídá podle zák. č. 162/1908 ř. z. za škodu vzniklou sklouznutím cestujícího na podlaze autobusu kluzké následkem naneseného sněhu. Škoda ta není v příčinné souvislosti s provozem motorového vozidla.

(Rozh. ze dne 19. května 1937, Rv I 2102/35.)

Žalobkyně, která utrpěla úraz sklouznutím na kluzké podlaze autobusu následkem toho, že byl na podlaze vozu nanesen jinými cestujícími sníh, se na žalovaném majiteli autobusu domáhá náhrady škody, Na podlaze autobusu byly jen dřevěné mříže, jichž účelem je zabezpečiti chůzi cestujícího obecně. N i ž š í s o u d y zamítly žalobu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Nižší soudy správně vyslovily, že žalobkyně nemůže důvodně opřítí svůj nárok o ustanovení autom. zákona č. 162/1908 ř. z. Jde o to, zda lze v souzeném případě uznati, že škoda byla způsobena provozem («durch den Betrieb»), poněvadž podle ustanovení § 1 řeč. zákona nestačí, povstala-li škoda sice při provozu, ale bez příčinné souvislosti s ním, a je-li tomu tak, zda se může žalovaný zprostiti odpovědnosti podle § 2 uved. zákona proto, že škodná událost ani nemůže býti vyvo-

zována z vadné povahy silostroje, nebo ze zvláštního způsobu jeho výkonu. Žalobkyně tvrdí, že když chtěla z autobusu vystoupiti, uklouzla na jeho kluzké podlaze, poněvadž do autobusu nastupující cestující nanosili mnoho sněhu. Žalovaný namítá, že na podlaze autobusu byly položeny dřevěné mříže, aby cestující nemohli uklouznouti, že toto vnitřní zařízení autobusu bylo v tom stavu, v jakém byl vůz dodán továrnou, a že vnitřní zařízení to nepatří k provozním opatřením autobusu, za které by majitel autobusu odpovídal. V rozhodnutí č. 13264 Sb. n. s., na něž se odkazuje, bylo vyloženo, že o provoz ve smyslu § 1 autom. zák. jde tehda, jsou-li síly určené k pohonu silostroje v činnosti, třebas by se silostroj nepohyboval. Přerušil-li autobus na chvíli v zastávce jízdu, aby z něho cestující vystoupili nebo do něho nastoupili, nebyl tím jeho provoz přerušen. V souzeném případě nebylo sice zjištěno, byl-li chod motoru při zastavení ve stanici E. zastaven a zůstaly-li síly určené k jeho pohonu v činnosti, než toho v souzeném případě ani není třeba, poněvadž z věci samé je zřejmé, že přerušením jízdy na zastávce nebyl provoz sám přerušen, když cestující z autobusu vystupovali. Jest tedy zkoumati, zda škodná událost v souzeném případě byla v příčinné souvislosti s provozem autobusu, totiž s jeho vadnou povahou, nebo se zvláštním způsobem jeho výkonu. Není pochybné, že škodná událost, totiž sklouznutí na podlaze autobusu pro nanesený sníh kluzké nebo na dřevěné mříži tam položené, nastala následkem vadné povahy autobusu, neboť tím jest míněna vadná povaha jízdniému silostrojní vlastní, to jest jeho technicky vadná povaha. Že žalobkynin úraz není v souzeném případě v příčinné souvislosti ani se zvláštním způsobem výkonu autobusu, vysvítá z toho, že zvláštní způsob výkonu silostroje záleží v tom, že je poháněn živelní silou. V souzeném případě netřeba ani řešiti otázku, zda dřevěná mříž v autobusu patří k jeho vnitřnímu zařízení, poněvadž by zařízení to musilo býti vadné, aby nastala odpovědnost provozovatele jízdy podle automobilového zákona, což však v souzeném případě zjištěno nebylo. Nárok žalobní, pokud jej lze opřítí o ustanovení automobilového zákona, není tedy odůvodněn. Pokud by jej bylo posuzovati podle předpisů práva občanského, bylo na žalobkyni, aby tvrdila a prokázala zavinění žalovaného. Přednes žalobkynin v tom směru však nestačí, aby se jím soudy mohly blíže zabývati, jak na to správně poukázal již prvý soud.

Čís. 16109.

Ustanovení o koupi na zkoušku (§§ 1080 až 1083 obč. zák.) a o správě (§§ 922 a násl. obč. zák.) nelze užití tam, kde nejde ani o libovůli kupce, že zboží schválí, ani o vlastnosti věci, nýbrž o smlouvu uzavřenou pod určitou výminkou.

Došlo-li ke kupní smlouvě mlátičky pod podmínkou, že stroj bude řádně fungovati při vyzkoušení na pohon traktorem kupitelovým, zrušuje se smlouva nesplněním výminky a sluší uvéstí všechno v předešlý stav.

Úroky z prodlení jest přisouditi žalobci podle předpisů §§ 1437, 329 až 338 obč. zák. a § 1333 obč. zák. (zák. č. 77/1885 ř. z.).

(Rozh. ze dne 19. května 1937, Rv I 2150/35.)